

Rakunun Gece Yarısı Kafesi

Ebru Mina TOMURCUK

Rakunun Gece Yarısı Kafesi

Ebru Mina TOMURCUK

Gecenin sessiz ortasında, ay yüksekten ve yıldızlar usulca göz kırparken, Rusty adında bir rakun sıcacık bir kafe açar. Kafe büyük bir meşe ağacının altındadır, küçük fenerler ateş böcekleri gibi parlar. Rusty'nin cebine tahta bir kaşık sokulmuş pas rengi bir önlüğü vardır. Küçük fincanları ve tabakları yerleştirirken gülümser. 'Gece Yarısı Kafesi açıldı!' diye fısıldar.

Rusty kafeyi gece uyanık kalan hayvanlar için yaptı, çünkü gündüz dünyası onlar için fazla aydınlık ve kalabalıktır. Akıllı patileriyle tezgâhı parlatır ve 'Gece Boyu Dostlar Hoş Geldiniz' yazan bir tabela asar. Sıcak kakao tenceresini karıştırırken halkalı, gür kuyruğu mutlulukla sallanır. Kafe tarçın ve bal kokar. 'Acaba kimler gelecek?' diye merak eder Rusty, pencereden dışarı bakarak.

Önce yuvarlak göz benekleri olan yumuşak krem rengi kanatlarıyla bir güve uçarak gelir. Küçük yeşil bir papyon takmıştır. 'Hoş geldin!' der Rusty. 'Ne alırsın?' Güve bir lambaya konar ve sıcak nektar ister. Sonra küçük sarı yeleğiyle bir yarasa süzülüp tezgâhın yanında baş aşağı asılır. 'Sıcak böğürtlen çayı, lütfen!' diye cıvıldar. Daha çok hayvan gelir ve kafe dostça sohbetlerle dolar.

Bir fare ailesi pıtır pıtır içeri girer, minik patileri yerde tıkırdar. Bir tutam ballı sıcak süt isterler ve küçük bir bankta sıra sıra otururlar. Güve lambaların etrafında uçuşur, ışığı dans ettirir. Yarasa komik şakalar yapar ve herkes kıkırdar. Rusty içecekleri doldurur ve tezgâhı siler, kehribar rengi gözleri parıldar. Gece Yarısı Kafesi mutlu, vızıldayan bir kovan gibidir.

Ama pencerenin yanındaki köşede küçük bir opossum tek başına oturur. Soluk gri-beyaz tüyleri, pembe sivri bir burnu ve boynuna sıkıca sarılmış yumuşak mavi örgü bir atkısı vardır. Uzun, çıplak kuyruğu sandalyesine dolanır. Bir fincan kakao tutar ama içmez. Diğerlerinin gülüşünü izler ve katılmayı ister, ama sesi içinde sıkışıp kalmış gibidir.

Rusty yalnız opossumu fark eder. Yeni bir fincanı sıcak kakaoyla doldurur, üstüne biraz tarçın serper ve ona götürür. 'Bu biraz daha sıcak,' der nazikçe. Opossum koyu, çekingen gözlerle başını kaldırır. 'T-teşekkür ederim,' diye fısıldar. Rusty ona sevgi dolu bir gülümseme verir ve çok yakın olmayacak şekilde yanına oturur. 'Acelesi yok,' der. 'Kafe herkes için, sessiz dostlar için bile.'

Opossum minik bir yudum alır. Kakao tatlı ve rahatlatıcıdır. Yaranın baş aşağı asıldığını, güvenin uçtuğunu ve farelerin kemirdiğini izler. Yavaşça omuzları gevşer. Bir yudum daha alır, sonra daha büyük bir yudum. Rusty yakında kalır, yumuşak bir melodi mırıldanır. Kafe sıcak ve güvenli hissettirir. Opossumun pembe kulakları seğirir, etrafındaki dostça sesleri dinler.

Yarasa sallanarak yanına gelir. 'Ben Batty,' der sırttarak. 'Senin adın ne?' Opossumun sesi minik bir ciyaklamadır. 'Ben Oli,' der. 'Tanıştığımıza sevindim, Oli!' der Batty. 'Hikâyeleri sever misin? Ben hikâyeleri çok severim!' Oli'nin gözleri büyür. Hikâyeleri gerçekten sever. Bir sürü hikâye bilir. Ama hiç yüksek sesle bir tane anlatmamıştır. Atkısı boynunda sıcak hissettirir.

Güve uçarak aşağı iner ve Oli'nin yanındaki masaya konar. 'Atkın çok güzel,' der. 'Mavi benim en sevdiğim renk.' Oli kızarır ve atkısına dokunur. 'Büyükannem ördü,' der usulca. 'Beni sıcak tutuyor.' Güve gülümser. 'Ben Mothra,' der. 'Kafeye hoş geldin.' Oli içinde küçük bir parıltı hisseder, sanki yeni yanmış minik bir fener gibi. Belki biraz kalabilir.

Rusty bir tabak minik çekirdekli kek getirir ve Oli'nin masasına koyar. 'Paylaşmak için,' der göz kırparak. Oli etrafına bakar. Yarasa, güve ve fareler ona sevgiyle bakmaktadır. 'Bir tane denemek ister misiniz?' diye sorar. Başlarını sallar ve etrafına toplanırlar. Kısa süre sonra herkes kemirir ve sohbet eder. Oli hâlâ utangaçtır, ama sıcak içecekler ve dost yüzler onu daha az yalnız hissettirir. Kafe mutlu seslerle uğuldar.

Sonra Oli büyükannesinin anlattığı bir hikâyeyi hatırlar: bir göle düşen ve parlayan bir balığa dönüşen bir yıldızın hikâyesini. Derin bir nefes alır. 'Bir zamanlar,' der, 'küçük bir yıldız varmış...' Sesi önce kısıktır. Yarasa sallanmayı bırakır. Güve uçuşmayı bırakır. Fareler kemirmeyi bırakır. Herkes dinlemek için öne eğilir. Oli hikâyeyi anlattıkça sesi güçlenir.

Oli yıldız-balığın karanlık suda yüzdüğünü, kaybolan diğer balıklara yol gösterdiğini anlatır. Konuşurken pembe burnu seğirir, uzun kuyruğu hikâyeyle birlikte kıvrılır ve açılır. Yaranın büyük yuvarlak kulakları dikilir. Güvenin tüylü antenleri titrer. Fareler sevinçle ciyaklar. Rusty tezgâha yaslanır, kehribar rengi gözleri parlar. Kafe hikâyesinin büyüüne kapılmış, tamamen sessizdir.

Oli bitirdiğinde herkes alkışlar ve tezahürat yapar. 'Daha! Daha!' diye bağırır yarasa. Oli'nin koyu, çekingen gözleri parıldar. Sıcak ve cesur hisseder. 'Bir tane daha biliyorum,' der. Rusty ona taze bir fincan kakao ve nazık bir gülümseme getirir. 'Doğuştan hikâye anlatıcısısın,' der. Oli mavi atkısını daha sıkı sarar ve yeniden başlar. Kafe dostlarla doludur ve o da onlardan biridir.

O geceden sonra Gece Yarıısı Kafesi ormanın en mutlu yeri olur. Oli her gece gelir ve hikâyeler anlatır. Güve etrafında uçuşur, yarasa yakında asılır ve fareler sıcacık bir sıra halinde oturur. Rusty sıcak içecekler doldurur ve dinler. Yeni hayvanlar da gelir—bir kirpi, bir ateş böceği, hatta utangaç küçük bir kurbağa. Herkes hoş karşılanır ve herkes bir yere aittir.

Rusty kafesine bakar ve gülümser. Güvenin farelerle güldüğünü, yaranın kirpiyle şakalar paylaştığını ve Oli'nin bir grup yeni dostu hikâye anlattığını görür. Fenerler usulca parlar ve kakao tatlı kokar. 'Gece Yarısı Kafesi herkes içindir,' der Rusty. 'Gürültücüler ve sessizler, cesurlar ve utangaçlar için.' Ve herkes başını sallar, çünkü bu doğrudur.

Yani eğer bir gece yarısı uyanık kalırsan, büyük meşe ağacının altındaki küçük fenerlerin parıltısını takip et. Kahkahalar, hikâyeler ve küçük fincanların şingirtisini duyacaksın. Rusty seni sıcak bir içecek ve nazik bir gülümsemeye karşılayacak. Oli köşesinden el sallayacak, mavi atkısı sımsıkı. Ve tıpkı onlar gibi, başkalarını hoş karşılamamanın mutlu bir topluluk yarattığını bileceksin. Son.